

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РАШКИ ОКРУГ СЕПТЕМБАР 2006.
БРОЈ 2389

У СУСРЕТ ОТАЏБИНСКОМ КОНГРЕСУ

Слобода
Шешељу!

За 8. октобар 2006. године заказан је 7-ми **ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ** поводом кога је Општински одбор Врњачка Бања једногласно за председника предложио

Доктора ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

а за заменика председника

ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА

На састанку Општинског одбора Српске радикалне странке Врњачка Бања одржаном 02.09.2006. године изабрани су делегати за 7-ми **ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ** и то:

1. Мирољуб Вељковић
2. Др Радослав Ердоглић
3. Зоран Бабић
4. Бојан Бежановић

Конгресу ће присуствовати и шест гостију из нашег општинског одбора.

ОДРЖАНА РЕДОВНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА СРС ОО ВРЊАЧКА БАЊА

Дана 10.09.2006. године у Апартаманском насељу "Језеро" одржана је редовна годишња Скупштина Српске радикалне странке Општинског одбора Врњачка Бања. Скупштини су поред чланова и руководства општинског одбора присуствовали и бројни гости од којих издвајамо народне посланике СРС-а Вјерицу Радету, Миљка Четровића и Бранислава Јанковића.

На Скупштини је једногласно усвојен Извештај о раду Општинског одбора као и План рада до следеће Скупштине а изабрано је и 10 чланова Општинског одбора Врњачка Бања и то су:

1. Слађана Бачевац	Вранеша 1,2, и Вукушица
2. Ивана Гочанин	Општина, Бели Извор
3. Ненад Манојловић	Отроци
4. Љубиша Новоселац	Снежник, Борјак
5. Зорица Срећковић	Ада, ОШПопински борци
6. Саша Срећковић	Врњици 1,2,
7. Славица Тришић	Грачац 1,2,3,4,5
8. Предраг Ђурчић	Пахуљица
9. Милован Шпировић	Рсовци
10. Драган Миковић	14. октобар, ЖТП

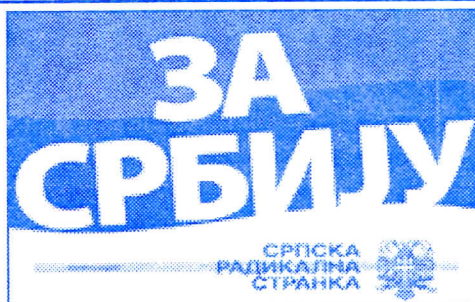
ОРГАНИЗАЦИОНЕ ТЕМЕ

Општински одбор Српске радикалне странке одржава редовне састанке суботом у страначким просторијама у хотелу Слобода на првом спрату канцеларија бр. 109., лети у 20^{оо} часова а зими у 19^{оо} часова.

Месни одбори Општинског одбора Српске радикалне странке Врњачка Бања одржавају своје редовне састанке по следећем распореду:

Месни одбор	Вранеши 1,2, и Вукушица		
Месни одбор	Арена	Недеља	у 11 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	Теретана-Солидарност		
Месни одбор	ОШ Попински борци-Ада	Субота	у 18 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	Општина и Бели Извор	Петак	у 18 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	ЖТП и 14. октобар	Субота	у 18 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	Снежник и Борјак		
Месни одбор	Пахуљица	Понедељак	у 18 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	Врњци 1,2	Субота	у 19 ^{оо} просторије ОО СРС-а
Месни одбор	Станишинци 1,2		
Месни одбор	Грачац 1,2,3,4 и 5		
Месни одбор	Липова	Понедељак	у 20 ^{оо} у старој кући И. Радовића
Месни одбор	Ново село 1 и 3		
Месни одбор	Ново село 2,3 и 5		
Месни одбор	Отроци	Недеља	у 18 ^{оо} у згради основне школе
Месни одбор	Подунавци 1,2		
Месни одбор	Рсовци	Недеља	у 20 ^{оо} у просторијама МЗ
Месни одбор	Руђинци 1	Недеља	у 20 ^{оо} у згради Дома
Месни одбор	Руђинци 2		
Месни одбор	Штулац 1,2	Петак	у 19 ^{оо} у Задужбини

Позивамо чланове и симпатизере Српске радикалне странке да присуствују састанцима Месних и Општинског одбора.

ВЕЛИКА СРБИЈА

“ИНСТИТУЦИЈА” ХАШКИ ТРИБУНАЛ

Изузев мрвица образовних чињеница, давно сервираних богатом свету и готово бескорисних за овај измучени народ, једина позитивна ствар од кабловске телевизије је та, што опредељује људе према националној телевизији. Давно виђени филмови, стална жеђ лавова за крвљу, брачни троуглови мајмуна и историја виђена очима Џорџа Сороса, је све што народу сервира овај медиј, осмишљен као авангарда процеса глобализације.

“Лекције” на каналу историје не могу а да се не упамте, јер се понављају до имбецилности. Једна од таквих ода патњи западног света, у овом конкретном случају Немаца, је безброј пута понављана слика смежуране старице која негде на мору северно изнад Немачке, баца венце цвећа као помен утомпљеницима. Ради се о следећем, у зениту Другог светског рата немачки цивили су, бежећи од освете Црвене армије, претрпавали путничке бродове, који су их пут мора измицали од ратних страха. Неколико таквих бродова крцатих са више хиљада цивила, потопиле су руске подморнице.

То су историјске чињенице. Комбиновано са наснимљеним сценама потапања бродова и страдања путника, појављују се и аутентичне црно-беле фотографије руских официра, одговорним за потапање цивилних бродова и више хиљада људи.

Ако вам досади поменута тема и канал, а досадиће вам јер је гледате непромењену најмање једном недељно, пребацићете слику рецимо националну телевизију или на пар светских канала који господаре светом, и видећете недефинисани организам Карле дел Понте како јури ратне злочинце по Србији и само по Србији.

У каквој су то вези стално понављање једних истих сцена утопљеника на каналу историје и папагајске изјаве сваког политичара који посети Србију, да ова земља мора сарађивати са Трибуналом у Хагу, да мора испоручивати у

затвор све оне људе у које Запад и ова шачица остатака досманлијске власти упре прст.

У итекаквој, па господо, управо без престанка понављајући аутентичне слике и податке о официрима који су подавили цивиле, сервирају доказе о ратним злоичинима. Да ли су починиоци сада живи, вероватно нису, али то не мења суштину ствари. А суштина ствари је да се за ратне злочине десили се они стварно или не, или за било каква друга недела била она стварна или не, не сме прозвати велика и моћна земља. За то се може упрети прст само у Србију, малу земљу коју је једна империја одабрала за одстрел.

И тако је Србија и сав српски народ коме је Усуд историје доделио улогу војне крајине, да увек на своју штету ратује и крвари за друге, сада континуирана тема некакве “институције” зване Трибунал у Хагу.

Овај дични суд је формиран некако по завршетку грађанских ратова на тлу бивше Југославије, земље за коју се Срби нису питали ни када је свет решио да је створи, ни када је решио да је уништи.

Пре тога, а и после тога ваљда у свету тече мед и млеко, па је само остало да се Срби, савременици распада држава у којима су рођени, приведу некаквој “светској правди”.

Добар професор историје тешко да би могао побројати све ратове које је Америка водила од Другог светског рата па на овамо. Уназад читаво столеће па до дежурног свакодневног извештавања о ратовима и сукобима спонтано се свету сервирају докази о ратним злочинима. Али о томе се могу прозивати само Срби и то углавном највиђенији Срби који значе народу као што је доктор Војислав Шешел. То нам је кроз нашу историју познато.

Било би заиста не само веома чудно, већ апсолутно непојмљиво за некакво светско јавно мњење и мишљење да се за било који злочин и политику сада у свету прозове и упуту у “институцију” у Хагу неко ко није Србин.

ДРЕЧЕЋИ ШАРМ БУРЖОАЗИЈЕ

У једној Нушићевој приповетки којој је аутор дао назив “Кикандонска посла”, мирну космополитску средину негде са истока Србије успева жестоко да завади полуписмени незнанац који се наметнуо за вођу. Звао се Јосиф шумар, и по професији је стварно био шумар. Успео је да подели гласаче и да нахушка оне који имају краве на оне који имају козе.

Делање потомака Јосифа шумара је на нашим просторима и у прохујалим временима толико виђено и проживљено да накнадне констатације о овоме немају сврхе.

Постоје међутим још ствари, у којима су се додуше већ нарадили и немерљиве штете начинили модерни Јосифи, али за које није касно да се за остатак кочија узде предају у праве руке. Ради се о процесу и начину на који се приватизује друштвена имовина у Србији.

Било је симпатично гледаоцу авантуристичког филма да гледа како лажни гроф или буржуј празних џепова, дижући без престанка руку на аукцији, “купује” некакву вредност, и како се после свега иза завесе презнојава и размишља шта даље. Али измученом раднику ове Србије је најблаже речено огавно док доживљава да предузеће у коме је провео деценије рада или нерада, свеједно, на исти начин “купује” неки актуелни “гроф”, који је о себи формирао дебели досије неуспеха.

Најмање је, у целој тој ствари куповина предузећа, грађанину важно да ли ће нови власник фирме на време или уопште платити дуговани износ буџету Републике Србије и надлежном геј 17 министарству.

Оно што је обичном раднику у приватизованом предузећу важно и што одмах осети на својој кожи је то ко је тај нови власник пре-

дузећа, који ће му посредно скројити судбину.

А, осим изузетака који потврђују правило, углавном се дешава да су друштвена предузећа купили Јосифи. Накнадно, наравно када је већ касно, сазнаје се судећи по стручности, додашњем искуству и биографији, па и моралном профилу новог власника, предузеће низашта друго изузев за суноврат није имало шансе.

Па шта, следи цинични капиталистички закључак, предузеће је његово и имао је право да ради са њиме шта год хоће.

Наравно да је имао право да ради шта год хоће, и искористио је то своје право.

Али зар није могуће само мало раније макар покушати да се ствари не дешавају онако ружно како то углавном бива. Како? Тако што би се законом дефинисали критеријуми да, ако не може да се потпуно елиминише појава и улога Јосифа шумара, а оно барем у солидном проценту елиминише.

Ова држава је и сада и у свим својим ранијим временима и облицима прописивала море критеријума којима је за многе безазленије делности елиминисала огроман проценат становништва, а право на шансу за власништво и управљање предузећима од којих су многа стратешка за државу и народ, дала је сваком.

Душебрижницима из белог света којима се не зна број, а за које је познато да форсирају приватизацију друштвеног капитала што пре и по сваку цену, треба између осталог рећи да нам је познато да је и стварање буржоазије друштвени процес и да је у свим варијантама грађанске идеологије дефинисано да је једна од основних особина власника предузећа да поседују осећај одговорности за друге.

Оснивач и издавач Др. Војислав Шешел - Главни и одговорни уредник Елена Божић Талијан - уредник издања Зоран Бабић, дипл. маш. инж. Новине Велика Србија уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање Бр. 1104 од 05.06.1991. године. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413 - 01 - 551 - 9101 Велика Србија је производ из тарифног броја 8. став 1. алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%